

Nr 10.

Ankom till riksdagens kansli den 21 februari 1935 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion angående uppförandet å kronodebetsedel av vissa försäkringspremier.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 424, har herr *Elmroth* hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag i sådant avseende som i motionen lämnad framställning kan giva anledning till.

Beträffande motiveringen för detta förslag, i den mån redogörelse här för ej lämnas i det följande, får utskottet hänvisa till motionen.

Stadgandena om uppbörd av kronoutskylder återfinnas i uppbördsreglementet den 14 december 1917 och reglementet för uppbördsverket i Stockholms stad den 1 april 1921 med i dessa författningar gjorda ändringar. Till kronoutskylder hänföras enligt § 1 i förstnämnda reglemente årliga utskylder och avgifter till kronan samt sådana utskylder och avgifter, som enligt allmän författning eller med tillämpning av särskilda av Kungl. Maj:t meddelade stadganden uppbäras och redovisas i sammanhang med kronouppbörderna.

Enligt 1 § kungl. kungörelsen den 22 oktober 1886 angående uppbörd av avgifter till vissa på ömsesidighet grundade försäkringsanstalter kan på ömsesidighet grundad brand-, hagelskade- eller kreatursförsäkringsanstalt, vars reglemente blivit fastställt av Kungl. Maj:t eller Konungens befallningshavande och vars verksamhet omfattar minst ett härad, få delägarernas på landet avgifter till anstalten debiterade, indrivna och redovisade i sammanhang med kronouppbörderna. Såsom villkor härför är stadgat, att det vid prövning befinnes, att anstaltens reglemente innehåller nödiga bestämmelser med avseende å uttaxering av delägarnas avgifter. Prövningen tillhör Kungl. Maj:t, om bolagets verksamhet omfattar mer än ett län, men eljest Konungens befallningshavande.

Såsom arvode härför åtnjuta vederbörande tjänstemän enligt 2 § i nämnda kungörelse för hagelskade- och kreatursförsäkringsanstalternas uppbörd tre procent å det debiterade beloppet samt för brandförsäkringsanstalternas uppbörd tre procent å debiterat belopp till och med 1,500 kronor, två procent å belopp därutöver till och med 3,000 kronor samt å vad som ytterligare debiteras en procent.

I motionen har framhållits, att dylika den avgiftsskyldige påförda avgifter för frivillig försäkring i hög grad påverkade debetsedelns slutsum-

ma, medan åter de allmänna utskylderna m. m. obetydligt inverkade på nämnda summa. Berörda förhållande medförde ej sällan, att den avgiftsskyldige förmenade, att debetsedelns slutsumma icke överensstämde med den deklarerade och taxerade inkomsten. Enligt motionärens mening förhindrades och försvårades inbetalningen i rätt tid av i laga ordning debiterade utskylder m. m. därav, att förenämnda försäkringsavgifter ökade debetsedelns slutsumma. Därest de debiterade utskylderna jämte ifrågasvarande avgifter icke erlades i rätt tid utan måste uppföras på restlängd, förorsakade en sådan försummelse icke blott ökat arbete och besvär för indrivningsmyndigheterna utan även att uppbördsresultatet av vederbörliga kronoutskylder och andra skatter betydligt försämrades. Motionären ansåge det ej vara riktigt, att vederbörande myndigheter nödgades att utöver tjänsten på sådant sätt engageras i olika privata företags tjänst. Ur det allmännas synpunkt vore riktigare, att dylika privata försäkringar i likhet med andra sådana gäldades på privat väg.

Enligt vad för utskottet upplysts, hava sådana försäkringsanstalter, vilka äro berättigade att erhålla sina försäkringsavgifter debiterade å kronodebetsedeln och indrivna i sammanhang med uppbörden av kronoutskylderna, i stor utsträckning övergått till att själva inkassera nämnda avgifter. Numera torde därför i betydligt mindre omfattning än tidigare förekomma, att dylika avgifter debiteras å kronodebetsedeln. Vad angår de avgifter av ifrågasvarande slag, vilka fortfarande debiteras och indrivnas i sammanhang med kronouppbörden, erlägga vederbörande försäkringsanstalter särskild ersättning för de med debiteringen och indrivningen förenade kostnaderna. Vid sådant förhållande och då det torde kunna antagas, att ifrågasvarande spørsmål kommer att tagas under övervägande i samband med en blivande reform av uppbördsväsendet, har utskottet icke ansett sig böra föreslå någon åtgärd i anledning av motionen.

Utskottet.

Utskottet hemställer därför,

att motionen II:424 av herr Elmroth, angående uppförandet å kronodebetsedeln av vissa försäkringspremier, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 21 februari 1935.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: se under betänkandet nr 9.